Кромвель, наш богатир, що крізь облогу
Не тільки воєн, а й низьких обмов
З нечуваною твердістю пройшов,
І нам до миру проорав дорогу,

Й, Фортуну горду підкоривши, Богу
Служить примусив, і трудився знов,
І Дарвеном пливла шотландська кров,
І Данбар, Вустер лунко перемогу

Блискучу славлять. Та великі ждуть
Нас труднощі. Не менших лаврів гідні
Звитяги миру. Вороги новітні
Нам інші пута для душі кують.

Не дай, щоб вільний дух пожерла злоба
Тих найманих вовків, чий бог — утроба!

Перекладач: Василь Мисик